

Nasıl bir dünyada, nasıl bir çağda yaşıyoruz.

Değişen bir dünyada yaşıyoruz.

Dünya değişiyor, çağ değişiyor, toplumlar değişiyor.

Bu değişimlere ayak uydurmak, bu değişimlere katılmak ve bu değişimlerin yönlendiricisi öznesi olmak için çaba göstermek, bunlar bir devrimciyi devrimci yapan temel ölçütlerdir. Bunu yapmayanlar ya da yapmaya yönelik çaba göstermeyenler, gerek kişisel gerek sınıfsal olarak kendisini toplumsal gelişmelerle ilintilendirme bunalımına yakalanır ve tarihten düşerler.

Değişime ayak uydurmak, değişime katılmak, değişimin öznesi olmak ve değişime devrimci yön kazandırmak için ne yapmalı?

Bunun için;

1- Değişimin mantığı iyi kavranmalı, özüne nufus edilmeli ve temel yasallıkların bilincine varılmalıdır. Bununda koşulu, tarihçiliği aşmak ve tarihsel yasallıklar temelinde politik taraflılığa sahip olmaktır. Duruş; tarihçi duruş değil, politik savaşçı duruş olursa ancak o zaman değişimi, özüne nufus edilebilir. Bu çok önemlidir. Çünkü bir şey, bir süreç, ya da bir olgunun tarihini anlamak onun mantığını açıklamaz. Tarihi kavramakla da mantığı kavramış olmaz.

2- Genel olanın bilinmesi özel olanı bilmenin kendisi değildir. Fakat zorunlu ön koşuldur. Genel olan bilinmeden özel olan bilinmez. Bu nedenle, özel olanı genel olana, ulusal olanı enternasyonel olanla karşı karşıya koymadan ve tikel belirlemeleri yapmadan, genel olanı kavramak ve özel olanla bağıntı içinde le almak gerekir.

Geneli kavramak, dünyayı kavramak, çağı kavramaktır.

3- Tarihi anlatanların değil, tarihi yapanların safında olmaktır. Bu salt bir duruştan ibaret değil, edimsel taraflılıktır, devrimci tavır alıştır ve bu yaşamsal önemdedir. Çünkü, tarih anlatanların değil, tarihi yapanların safında olmadıkça tarih değişmez.

Çağımız;

Çağımızda, kapitalizmi belirleyen ayırt edici özellikler.

1- Çürüme: Çağımızda kapitalistformasyonun temel özelliklerini açıklayan başlıca katagorilerden biri çürümedir. Yani çürüme, çözülme, dağılma yönünde bir evrime tabidir. Ve bu evrim kapitalizmin ekonomik, politik, ideolojik tüm alanlarını, kurumlarını, değerlerini kapsamaktadır. Stratejik nitelikteki bu çürümenin bir yüzü kapitalizmin sömürücü ve asalak öz niteliklerinden ileri gelen sürekli ve tersine döndürülemez bir olgu olması, diğer yüzü burjuvazinin tarihsel inisiyatiften dışlanmasını ve tarihsel inisiyatifinin dünya proleteryasına ve ezilen dünya halklarına geçmesini sağlayacak nesnel koşulların olgunlaşmasıdır.

2- Çöküş: Egemen formasyon açısından çağımızın temel özelliklerini açıklayan bir diğer kategori çöküştür. Ancak çöküş kategorisi emperyalizm aşamasındaki kapitalizme özgü bir kategoriyken içinde bulunduğumuz çağın eşliğinde reel sosyalizmi de kapsayacak bir genişlik ve boyut kazanmıştır. Bununla birlikte kapitalizmin çöküşü ile reel sosyalizmin çöküşü temelde birbirinden farklı iki ayrı çöküş tipidir.

Genel olarak da çöküş kategorisinin ikili bir doğası vardır. Her çöküş bir diğerinin aynı değildir. Bazı çöküşler kendi çöküşünde yok olup giden, tersine çevrilmesi olanaksız çöküşlerdir. Bu tip çöküşlerde çürüyüp giden eski, kendi içinden, kendi inkarı olan, yeniyi

doğururken, kendisi bir daha tarih sahnesine geri dönmek üzere çöker. Diğer bazı çöküşler ise; bu tip çöküşlerde eski çürüyüp çöküşe giderken, bu çöküş üzerinde yükselen yeni, yeterince yeni ve devrimci olmadığı için eskiyi bütünüyle aşmaz ve çürüyüş eskinin basit karşıtı olmaktan öteye geçemez. Dolayısıyla eskiyi sonuna kadar devirmenin ve toplumsal dünyayı tüm zenginliği içinde yeni bir aşamaya yükseltmenin gereği olan devrimci yenilenmeyi biriktirmek üzere belirli bir süre için tarih sahnesinin gerilerine çekilmek zorunda kalır. Zamanı gelince kendi öz doğasına uygun bir içerik ve biçim içinde yeniden doğacaktır.

Reel sosyalizmin, onun şahsında sosyalizmin çöküşü bu nitelikte bir çöküştür. Çünkü reel sosyalizm kapitalizmi her alanda tutarlı bir biçimde aştığı ve sosyalizmi bütün yönleriyle yaşama geçirdiği için değil, kapitalizmi yeterince aşmadığı ve sosyalizmi kapsamlı bir biçimde yaşama geçiremediği için çökmüştür. Dolayısıyla reel sosyalizmin çöküşü çağımıza sosyalizmin çöküşü çağı haline getirmez. Tersine bu çöküş sosyalizmin tüm zenginliği içinde uygulanmasına zemin açması, bunun küresel koşullarını oluşturması ve toplumsal bilinçte buna ilişkin deney birikimine katkıda bulunması açısından ileriye düşmedir, yüksek çöküştür. Buna karşılık kapitalizm olası yenilenme biçimlerinin tümünü tüketmiş ve sürekli çöküş halindedir.

Çağımız kapitalizmi ve kapitalizm varyantlı tüm kurum ve değerlerin, bütün statikoların sarsılıp çöküşe girdiği bunalım ve alt-üst oluşlar çağıdır. Çağımız kapitalizmin her alanda çöküş çağıdır.

Çağımız, çöküş noktasına gelip dayanmış toplumsal koşullarda başlıca çıkış yolu, kapitalizmi aşacak ve sosyalizmde devrimci yenilenmeyi gerçekleştirecek bütünsel bir dünya devrimidir. (Marks'ın sözünü ettiği dünya işçi devrimi)

Küreselleşme kapitalizm evriminin son evresi ve çöküş sürecinin dünya çapında gelişen en genel biçimidir.

Çağımız küresel kapitalizmin çürüme ve çöküş çağıdır.

Tüm gelişmeler, içinde bulunduğumuz çağı sosyalizmi, hem kurumsal hem de toplumsal pratikte yeniden tanımlanma ve devrimci yenilenme çağı haline getirmektedir.

Küresel kapitalizmin tüm tarihi içeriği, biçime, özün görünüşe, üretici güçlerin üretim ilişkilerine, dünya çapında meydana okuyacağı bir çağ, komünizmin, niteliksel doğuş çağı olacaktır.

Çağımızı şöyle somutlayabiliriz;

Çağımız, küresel kapitalizmin çürüme ve çöküş çağı, sosyalizmin devrimci yenilenme çağı, komünizmin niteliksel doğuş çağıdır.

Çağımız, köklü ve derin dönüşümler çağıdır.

Yaşadığımız çağ canlı devrimler çağıdır, daha önceki çağlardan hiç birinde, nesnel zemini bu denli büyük boyutlu değişimlere elverişli hale getiren ve insanlığı derinden uyandırıp kitlesel ve bağımsız tarihsel eyleme hazırlayan koşulları böylesine küresel boyutlarda gelişmemiştir.

Çağımız çaplı değişimler çağıdır.

Yaşadığımız çağ, geniş çaplı devrimler çağıdır. Çünkü, küresel değişim ve komünist uygarlığa olan nesnel gereksinim toplum yaşamının her alanını ve bütün gezegenimizi

kapsama almış bulunmaktadır. Tarihte ilk defa yeni bir dünyanın kuruluşuna olanak veren ekonomik ve maddesel teknik ön koşulların nesnel oluşumu yaşamın bütün alanlarını ve bütün gezegenimizi kapsamına alıyor.

Çağımız böyle tanımlandıktan sonra, dünyanın ve ülkemizin somut durumuna bir bakmak gerekir.

Çağımızın bu durumunu sosyalizmi lehine çevirecek özne nasıl olmalı ve bu özne ne yapmalı ve nasıl yapmalı sorusuna yanıt arayalım.

Dünya kömünist hareketi büyük bunalımı ve çöküşleri izleyen parçalanmış, politik etkinliği zayıflamış, dar yapılar içinde tutunmaya çalışan parça hareketler döneminden geçiyor. Görece daha birikimli kadroların çeşitli yayın organları çevresinde halkalandığı bu tür gruplar dönemdağınık grupsal yapılanmalardan bileşik politik yapılanmaya geçiş öncesi dönemlere özgü bir dönemeçtir.

Yaşanan bu dönem kömünist hareketle birliğin ve kömünist yeniden örgütlenmenin yaşamsal önemde ertelenmez bir sorun olduğunu bir kez daha bütün kesinliği ile ortaya koymaktadır.

Sosyalist sistemi ve dünya kömünist hareketini tasfiye ederek dünya devrim sürecini derin çelişkiler karşısında bırakan ve nihayetkendi evriminin diyalektiliği ile tarihsel olarak iflas eden çağdaş revizyonist kaymanın neden olduğu çöküş ve bunun doğurduğu kaos nedeniyle bir yandan sosyal kapitalist tasviyeci-liktatör akımlara doğru, diğer yandan dar grupcu nitelikteki merkez kaç eğilimlere doğru parçalanmaya devam eden dünya kömünist hareketi, bu büyük kayma, çözülme, dağılma sürecinin ardından şimdi hemen her ülkede yeniden örgütlenme, yenilenme ve yeniden doğuş sürecindedir. Kömünist harekette bunu başaracak dinamikler hala vardır.

Dünya çapında olgunlaşan ve hatta fazlasıyla olgunlaşan sosyalizme geçişin nesnel gereği ile yığınların çöküşten dolayı sosyalizmden uzaklaşmasına neden olduğu öznel geçiş olanaksızlığı arasındaki çelişkiyi sosyalizm lehine çözmektir.

Bu temel göreve bağlı olan günümüzün başlıca örgütsel görevi, kömünist hareketi ideolojik, politik, morel, kültürel alanlarda anlayış, stil ve çalışma tarzı olarak sosyalizmin tarihsel öznesini oluşturmanın gereği olan niteliksel sıçramayı yapmak ve bu sıçramayı içerik haline getirecek nitelikte yeni tip devrimci partiye geçiş süreci olarak başlatmaktır. Süreç olarak geçiş. Çünkü, her şeyi tam olarak hazır bulması olası olmayan bu başlangıç hem kendi öz koşulunu kendi yaratmak durumundadır. Hem de bu yaratma ediminin öznesi olan kadroların içinde buldukları ulusal ve bölgesel koşullar, çöküşten çıkış parametreleri edindikleri deneyim ve bu deneyimin politik öz deneyime dönüşmesi süreci eşit ve özdeş değildir.

Kadrosal gelişme koşullarının farklı ve eşit olmayan doğası nedeniyle bu geçiş tek bir hamle değil, birbirini izleyen hamleler bütünü olacaktır. Bu aynı zamanda kadroların devrimci yenilenme süreci olarakda tek hamlelik bir olay ya da bir detaya ait bir olgu değildir. Canlı bir çizgidir. İççe geçmiş zincirleme devrimci yenilenmeler sürecidir. Birbirini izleyen, birbirini tamamlayan ve ileri götüren atılımlar bütünü olarak sürekli yenilenme ve savaşımdır. Yenilenme ve savaşım sürekliliğidir.

Ne denli haklı, ne denli doğru olursa olsun, tarihte güce dönüşmeyen iddiaların yaşama şansı yoktur. Kendini gerçekleştirecek gücü ortaya çıkarmayan, kendini örgütleyip süreç olarak politik alternatif haline getirmeyen iddialar kalıcı olamaz. Bu noktada temel sorun, düşüncüyü maddi güce, iddiayı gerçeğe, amacı pratiğe dönüştürmek, kısaca davayı örgütlemektir. Bizim

davamız insanlık tarihinin en bilimsel, en anlamlı ve en yüksek davasıdır. Bizim davamız komunizm davasıdır. Bu açıdan şimdiki durumun en açık ve en kesin ve en kapsamlı izahı şu olur.

Durum özellikle örgütlenme alanında köklü bir değişimi gerekli kılıyor. Değişimi gerekli kılan çöküş ve liktasyon ile ona karşı gelişen mücadele mantığıdır.

Uzun ve çetin çöküş ve liktasyon yılları boyunca şu yada bu biçimde komünist geleceği yeniden örgütlemek ve tekrar ayağa kaldırmak için savaşıyor çeşitli yayın, çevre ve grupsal çabaların kaçınılmaz dar grup yapıları, gelişen yeni duruma artık uygun düşmüyor. Komünist gelenek eski durumdan kapan fakat yeni durumun gereği olan yeni örgütlenmelere geçiş yapmayan, bu nedenle de bu tür dar grupsal yapı ve biçimlerin içinde tıkalı kalan mevcut dağınıklık durumundan komünist hareketle nesnel olarak kendini dayatan güçlü ve nitelikli bir örgütsel merkezleşmeye geçiş görevi ile karşı karşıyadır. Bu açıdan sorun grup, yayın çevresive hareket tipi örgütlenmelerden daha ileri bir örgütlenmeye, parti örgütlenmesine geçiş sorunudur. Bu geçiş çerçevesinde eski yapılar değiştirilecek ve yeni duruma uygun yeni yapılar kurulacaktır. Bunun için ciddi, uzun soluklu ve bilinçli bir birlik savaşımı şarttır.

Bu zorunluluk yeni bir birlik bilincini ve daha genel olarak yeni bir birlik stratejisini gerekli kılmaktadır.

Birlik stratejinin birincil sorunu, komünistlerin birliği sorunudur. Bize göre komünist harekette birlik sorunu vardır. Fakat birlik sorunu, kesimler, gruplar, çevreler ve kişilerden birleşmiş bir partiye kapsamlı geçiş sorunu olmakla sınırlı bir sorun değildir. Komünist harekette birlik sorunu aynı zamanda ve özellikle şu içinde bulunduğumuz dönemde kolektif devrimci yeniden inşa sorunudur.

Birlik stratejinin başarısı için birliğe mucizevi çözümler atfetmek ve birliğin doğasını doğru kavramak gerekir. Çelişkisiz birlik yoktur. Birliğin devrimci diyaloktığı çelişkilerden sıyrılmak yerine çelişkileri kucaklamak ve gelişme kaynağı olarak almaktır. Her birlik çelişkilidir ve çelişkiler her aşamada yeniden gruplaşır. Bu çelişkileri çözmek demek, çelişkileri, çelişik ve karşıt yanlar olarak gevşetip uzlaştırmak değil, bu çelişkileri elde tutmak, koruyup geliştirmek ve hedefle birleştirmek demektir. Her birlik çelişkilidir. Bu nedenle de birlik her yeni düzeyinde bu düzeye göre geliştirilmiş çözümler sistemidir.

Formel anlayış birliğin çelişkisini, birliğin devrimci dinamizmi olarak değil de bir işin kusuru olarak algılar. Çelişkili bir birlik düşünmediği için birliğe bakınca çelişkiyi siler, çelişkiye bakınca da birliği olanaksız görür. Birlik varsa çelişki yoktur. Çelişki varsa birlik olmaz diye düşünür.

Devrimci komünist birlik çeliki ve karşıtlıklarını aynı ortak politik amaç ve hedefler etrafında örgütlü güce dönüştürenlerin kolektif birliğidir.

Dünya komünist hareketini çöküşe götüren buhran salt örgütsel buhrandan ibaret olmayıp ideolojik, politik ve örgütsel buhran olduğu için birlik savaşımı da yalnızca örgütlenme ile sınırlı bir savaşım değildir. Bu savaş ideolojik, politik, örgütsel üç cephede birden süren bütünsel bir savaşımdır. Bu nedenle bu savaş kazanılmadan bu buhran aşılamaz. Bunun anlamı buhranın salt örgütsel modeller üzerinden aşılamayacağı, dolayısıyla ne tür örgütsel modeller çizilirse çizilsin, ideolojik, politik sorunlar yanıtlanmadıkça çöküş ve dağınıklığın giderilemeyeceğidir.

İçinde bulunduğumuz durum ve koşullar oluşumu oluşturan kolektiflerden daha geniş potansiyel bileşenleri ve kurucu öznelerinin olduğunu düşündüğümüz Türkiye komünist hareketinin kurucu özneleri ve temel bileşenlerinin örgütsel politik misyonu tanımlaması gerekli kılmaktadır. Komünistler tekrar inşa sürecinde iradesini birleştiren kadro ve çevrelerin hareketini tayin ve tanzim eden misyon nedir? Ne olmalıdır? Misyonumuzun bir yanı komünist hareketi yeniden ayağa kaldırmaktır. Fakat misyonumuz bununla sınırlı değildir. Bunu içerir, ama bundan daha kapsamlı bir misyonla karşı karşıyayız. Misyonumuz kolektif geleneğimiz 16 Eylül 1920 TKP'sini yeniden inşa etmek, komünist geleneği yeniden ayağa kaldırmak ve aynı zamanda onu geliştirmek, etkinleştirmek, dolayısıyla devrimci anlamda yenilemektir.

Misyonumuz komünist gelenekte süregiden kaosa dur diyecek merkezleşmiş devrimci yapılanmayı yaratmak, deformasyona ve tasfiyeciliğe olduğu kadar dar grup anlayışlarına da karşı duracak komünist hareketle köklü bir devrimci yenilenmeyi başlatacak organik olarak birleşmiş bir hareket, kaynaşmış bir birlik meydana getirmektir.

Komünist hareketle ortaya çıkan likitasyonu yenecek ve yeniden örgütlenmeyi dönüşsüz kılacak bir örgütlülüğü gerçekleştirmek. Likitator ve tasviyeci anlayışlara karşı çağın, dönemin ve ülkenin ana devrimci varyantını oluşturmak. Sınıf doğası olan devrimci bir taraflılık yaratmak, bu taraflılığı örgütlemek, yönlendirmek ve biçimlendirmektir. Misyonumuz budur.

Nedir örgüt birliği?

Örgüt birliği birbirine devrimci ideoloji ile nesnel olarak bağlanmış, sınıf doğası olan taraflı, kaynaşmış yapı ve politika bütünlüğüdür. Örgüt birliği budur. Bu birlik stratejik olarak işçi sınıfının ve en geniş emekçi halk kitlelerinin nihai çıkarlarını ifade eder. İnsanlığın yeni bir formasyona geçişinin başlıca devrimci aracı olarak işlev görmeye uygun bir biçimlenmesi, yığınlarla beraber ve yığınlarla birlikte dövüşme kararlılığını dünyanın devrimci değişiminin teorisi olan M.L. ideolojiye bağlılığı ifade eder. Bize gerekli olan örgüt, böyle bir örgüttür. Yoksa bie düzeni soldan tamamlayan, figür niteliğinde bir KP gerekli değildir. Bize gerekli olan örgüt, mücadeleyi devrimci sınıflar lehine değiştiren, sınıf savaşımını kazanabilecek güçler dengesinin yaratılmasının toplumsal mekanizmasını oluşturan örgüttür.

Herşeyden önce ülkemizde gelişen olaylar gelenektki tüm kişi, çevre, eğilim ve grupların birleşmelerini ve gelişen toplumsal politik sürece daha etkin ve daha örgütlü biçimde müdahale etmelerini gerekli kılıyor. 30 yıldır yenilginin tarihinin yazıldığı, komünist gleneğimizde artık başarı ve zaferlerin tarihin yazacak bir süreci, örgütlenmesi şarttır. "Ne yapmalığa" kolektif bir biçimde yanıt bulmalıyız.

Geri çekilmenin uzun dalga trendi sona ermiş, devrimci dalga yükselişe geçmiştir. Devrimci durum mayalanıyor. Süreç artık hesaplaşmaya doğru yol alıyor.

Mücadele tarihimizin bütün kritik momentlerinde bilinçli olarak güçlerini birleştirip hareketi her aşamada yeniden ayağa kaldırmayı başaran bir geleneğin temsilcileri olarak bizler de bugün güçlerimizi birleştirmek ve uzun soluklu bir örgütlenme mücadelesini başlatmak görevi ile karşı karşıyayız.

Nasıl ki geleneğimiz kendi öz güçlerine dayanarak 1920'de ve 1973'de güç ve iradesini emeğin enternasyonel hattında birleştirip Türkiye komünist hareketini ayağa kaldırmayı başardıysa, nasıl İGD ve Birlik Dayanışma hareketini ellerimizle kurup düşüncelerimizi yığın inisiyatifine dönüştürerek dengeleri değiştirdiysek, bugünde bizlere yakışmayan mevcut

dağınıklık ve örgütsüzlüğü yenebilir, her alanda yeniden örgütlenebilir ve dengeyi bir kez daha emekten yana değiştirebiliriz.

Dağınıklık ve örgütsüzlüğü yenmek, süre giden dar grupcu anlayışların dayattığı bölünmüşlüğü aşmak günün en önemli devrimci politik görevidir. Bu görevi ancak ortak bir mücadele ile elbirliği, gönül birliği, kafe birliği ile kısaca kollektif olarak çözebiliriz.

Bunun için gelenekteki tüm kesimleri, kollektifleri yeniden inşa sürecini örgütlemek ve konferanslardan, ilk evresi olasılıkla bir kongre ile tamamlanacak olan örgütlenmeyi inşa etmeliyiz.

Birliğin en genel anlamda ilkeleri ve bizim olmazsa olmazdediğimiz ilkesel yaklaşımımız:

1- Ülke ve dünya sorunlarına sınıf mücadelesinin genel çerçevesi içinde çözümler oluşturmak, sınıf yoluyla çözümlenmeyi ön görmek. Sınıf mücadelesinin tarihinin itici gücü olduğunu, bu mücadelenin sadece ekonomik mücadeleden ve ekonomik mücadele aracı olan sendikal örgütlenmelerden ibaret olmayıp, ekonomik, politik, ideolojik yoğunlaşmış bir mücadele olarak sürdürülmesi gerektiğini kabul etmek, proleteryanın örgütlenmesinin en yüksek biçimi olduğunu benimsemek, bunun için savaş vermek.

2- Tarihin devrimlerle ilerlediğini, toplumsal devrimlerin Türkiye ve dünya için gerekli ve zorunlu tarihsel ilerleme yolu olduğunu kabul etmek, sosyalizmin devrimsiz gelebileceğinin bilinciyle devrim için mücadele etmek ve her koşulda devrimci çalışma yürütmek.

3- Bütün olarak sınıf mücadelesinin muhalefete proleterya hegemonyası iktidarda proleterya diktatörlüğü olduğunu kabul etmek, bunları birbirinin karşısına koymak.

4- Küresel kapitalizm dünyasında, sermayenin dünya çapında gelişen kapitalist enternasyonal birliğine karşı proleterya enternasyonalizmin bayrağını daha da yükseklere taşımaya savunmak, eylemde enternasyonalizm.

Buna bağlı olarak ulusal ve uluslararası görevleri dünya proleteryanının ve ezilen dünya halklarının tarihsel gelişme ve toplumsal ilerleme hedeflerinde bütünlemek, dünya devrim hedeflerine bağlı olmak, parçaların çıkarını bütünün evrensel çıkar ve hedeflerinin önüne koymamak.

5- Hiç bir tabu tanımamamak, tüm dünya komünist hareketleri ve ideolojileri, deneyleri referans almak, hiç birini dogmatik olarak almamak.

Marksizmi bir dogma değil, yeni yargılara açık, kendini her türlü köhnemiş yargılardan arındırarak geliştiren bir eylem kılavuz olarak anlamak, dogmatizme ve onun katı formüllerine karşı da revizyonist çarptırmalara karşı da Marksizmin özünü savunmak ve geliştirmek. Tüm deneylerden yeni bir senteze çıkmak.

6- Uluslararası finans kapitalla tepeden ideolojik, politik ve eylemsel mücadeleyi göze almak, iktidar hedefini önüne koymak ve buna uygun örgütlenme modeli geliştirmek, sistem dışı olmayı esas almak sistem içi olarak, düzeni soldan tamlayan olmak yerine sistemin tüm kurumlarına karşı çıkmak, tüm mekanizmalarını dağıtmak üzere örgütlenmek.

7- Böyle bir örgütün önüne koyduğu devrimci mücadeleyi yapabilmemesinin temel koşulu metot birliğidir. Bunun anlaşılması gereken metodun, diyolaktif ve tarihi materyalizm olmasıdır.

Bu düşünceleri hayata geçirecek örgüt modeli yani nasıl bir parti olmalı? Yani o hem dar

Bundan anlaşılması gereken Devrimci Sınıf Partisi, yani o hem dar komplocular örgütünden, hem de sendika, dernek ve Komünist Parti benzeri toplumsal örgütlerden farklı olarak işçi sınıfının politik savaşımındaki en yüksek örgütlenme biçimi olarak partidir. Bu özelliği sayesinde parti bizatihi varlığı ile sınıfa politik mücadele silahı kazandırır.

İkincisi salt parti değil aynı zamanda sınıf partisidir. Bu özellik partiye proleter sınıf doğası kazandırır. Bu nedenle "parti" yeterli değildir. Doğru tanım "sınıf partisi" tanımıdır. Çünkü sınıf örgütü olduğu halde parti olmayan örgütler olduğu gibi parti olduğu halde sınıf partisi olmayan örgütler de vardır. Örneğin sendika bir sınıf örgütüdür ama parti değildir. Buna karşın mevcut konlötürde faaliyet gösteren her biri işçi hareketinin birer zenginliği olan soldaki parti grup ve hareketlerden hiç biri gerçekte bu anlamda bir sınıf partisi ya da sınıf hareketi değildir.

Ancak sınıf partisi özelliği de yeterli değildir. Politik tarih işçi sınıfının başından doğan sınıf partileri oldukları halde devrimci olmayan Sosyal Demokrat ve Euro Komünist Partiler gibi partilerin enkazı ile doludur. Demek ki parti yalnızca sınıf partisi değil Devrimci Sınıf Partisidir.

Böyle bir parti olmazsa işçi sınıfın kapitalizmi yıkmak ve yerine sosyalizmi kurmak aradan da sömürsüz, sınıfsız topluma geçmek olay tarihsel öz görevini yerine getiremez.

Prokterya partisi nesnel bir gereksinimdir.

Sosyalizmin devrimci yenilenmesini ve kapitalizmden komunizme geçiş mücadelesini politik ve eyleminin temeline koyan yeni tip parti toplumsal devrimin vazgeçilmez koşuludur. Böyle bir partinin yokluğu mücadeleyi daha baştan yeni ilgiye mahkum eder. Devrimin temel örgütsel yasası budur.

Tarihsel öz görevi kapitalizmi yıkıp yerine sosyalizmi ve komunizmi kurmak olan prokteryanın bu görevi yerine getirebilmesi için politik parti olarak örgütlenmesi gerekir. Kendi politik partisini yaratamayan hiç bir toplumsal sınıf politik iktidarı ele geçirme mücadelesinde bağımsız bir güç ortaya çıkamaz.

O halde prokterya partisi, işçi sınıfının sosyal tarihsel amaçlarını gerçekleştirmek için, tüm ezilen ve sömürülen sınıfların tarihsel kurtuluşu için, devrimin zaferi için dünyanın bütün ezilen ve sömürülen sınıflarını ve halklarını ve giderek tüm insanlığı özgürlük ve eşitliği, yeni dünyasına ulaştırmak için nesnel bir gereksinimdir.

Kolu niteliği ve yapısı bakımından öncü örgüt ilkesine dayanan yeni tip devrimci sınıf partisi için bu öncülüğünün kapsam ve içeriği nedir ve nasıl bir öncüdür?

1- Parti örgütü öncüdür.

Parti toplumsal örgütlerden farklı olarak işçi sınıfının politik örgüt biçimi, işçi sınıfının ideolojik, politik, örgütsel birliğinin en yüksek biçimidir.

Örgütlülüğü, bu tanımı partileşme mücadelesinin olduğu kadar sınıfın ve halkın toplumsal kurtuluş mücadelesinin de başlıca koşuludur.

Öncü örgütün örgütlenme yapısı, öncelikle sınıf mücadelesinin okulundan yetişmiş deneyimli kadrolara dayanarak gücünü merkezleştiren işlevsel bir örgütlenmesidir.

2- Parti devrimci öncüdür.

Devrimciliği her şeyden önce finans-kapitala tepeden dövüşmesi ve kapitalizmle kesin uzlaşmazlığından dile gelir. Kapitalizme karşı verilen mücadeleyi sosyalizm için verilen mücadeleye, sosyalizm için verilen mücadeleyi sosyalizmede ortaya çıkan srokratik defarmasyona ve bu deformasyon kullanarak

kapitalizme eklenme yanlısı lititator sapmaya karşı veriln mücadeleye bağlama yetenek,güç ve kararlığında en tam ifadesini bulur.

3-Parti bilinçli öncüdür.

Bunun için bilimsel bir teori ile silahlanma, dünya komünist hareketi,tüm deneylerini referans almış,dogmdan ve pultay kurtulmuş, yeni bir bilimsel senteze çıkması beceren bilimsel sağlam temelleri üzerinde sürdürebilir.Yakın ve uzak hedeflerin bilincine varabilir.İşçi sınıfı bu teoriyi yaratamaz. Bu teorinin yaratılmasını, ruhsal sınıfsal koşullarını yaratır. Buna yönelik toplumsal partiyi yaratır, ama bu teorinin kendisini yaratmaz.Bu teoriyi bir sınıfa yalnızca devrimci komünist parti kazandırabilir. Ancak bunun için partinin kendisi böyle bir teoriyle donanmış olmalıdır. Bu teori marksist-leninist sosyal devrim teorisidir.

4-Parti savaştan öncüdür.

Parti işçi sınıfının tümü değil,en savaştan öncüsü olmaktır. Sınıfın tüm kitleleriyle karıştırılmamalıdır. Sınıfın tümü değil sınıfın öncü öncü parçası, sınıfın en ileri müfrezesidir.

5-Parti enternasyonel öncüdür.

Günümüzde enternasyonlizmin kıstası, sosyalizmin evrensel düzeyde savunulması marksizmin ve insanlığın komünist uygarlığa evrensel geçişinin savunulması noktasında toplanır.

Enternasyonizm

Sınıflar savaşının sosyalist devrimin ve sosyalizmin kuruculuğunun ulusal ve uluslararası görevlerini birleştirmektir.

Ekim devrimini savunmaktır.

Marksizim-leninizmin canlılığını ve devrimci özünü savunmak ve geliştirmektir.

Proletaryanın uluslararası deneyiminden yararlanmaktır.Kendi ülkesinde devrimci olmak ve bunu uluslararası arenaya yaymaktır.

Böyle bir oluşumun bizim açımızdan vazgeçilmez devrimci ilksel tutumunu şöyle sıralayabiliriz.

Bizim birlik anlayışımız ve ilkesel tutumumuz nedir?

Bizim birlik anlayışımız ideolojik olarak işçi sınıfının bilimsel görüşüne, politik olarak ekim devriminin tarihsel davasına bağlı olan öncü kadroların komünizm davasının bugün karşı karşıya kaldığı ideolojik politik örgütsel tasfiye girişimlerinin her alanda birlikte örgütlenmesi ve ortak mücadele ile açılacağına bilinciyle güçlerini birleştirme ve işçi sınıfının tarihsel gelişiminin önüne dikilen engelleri yıkarak kapitalizmden sosyalizme geçme sürecinin kesintisiz akışını sağlamak olan evrensel tarihi görevine kendi toplumsal özgün koşullarında daha örgütlü ve etkin taraf olma ve yön vermedir.

Bizi biraraya getiren ana etken sonradan monta olamdığınız tersine gelişmesinin her aşamasında içind bulunduğumuz, parçası olduğumuz v uğrunda savaştığımız kollektif geleneneyimiz dünya komünist hareketinin tarihsel çizgisidir.

Geleneğimizin bütünleyici bileşenleriburjuvazimin parti mrkezlerini el geçirmek ve muazalli kurdurmakda dahil çok yönlü hesaplarınıai likittörlrin ideolojik,politiki örgütsel tasfiye girişimlerine her türden gricikaryerist daralmalara rağmen kollektif geleneğimiz dünya komünist hareketinin ve 10 Eylül 1920 TKP'sinin tarihsel zemininde buluşmaktır.

Biz neyi savunuyor ve öneriyoruz?

Biz seçenek olarak ülkemiz süreç olarak tüm dünyanın özgün, laik ve eşitlik temelinde toplumsal yeniden örgütlenmesini savunuyoruz. ve bunun ancak sosyalizmde gerçekleşeceğine inanıyoruz. Bizim bu inancımız mistik birşey değil, bilimin ve pratiğin bir ifadesi ve tarihsel nesnel gelişmenin bir gereğidir.

Bizler özgürlük ve eşitliğin sınıflar üstü değil, sınıfsal olduğu gerçeğinden hareket ediyor ve marksizmle emek özgürlük olmadan insan özgür olamaz büyük önerisini kılavuz ediniyoruz.

Yukarıdaki hedefler varmak için ilksel önermelerimiz ve komünist partisinin olmazsa olmaz ilkesel tutumunu şöyle saptıyoruz.

1-Hiçbir tabu tanımıyoruz, hiçbir olguyu dogma almıyoruz. Nasılki lenin marksizmi devrimci bir şekilde yorumlandı hedefe vardı ise, biz de tüm komünist birikimleri referans alıyoruz Marksizmin-Leninizmin canlı özünü kavrayarak dünya ve ülkemiz şartlarına uygun devrimci bir şekilde yorumlayıp yeni bir senteze çıkmak istiyoruz.

2-Dünya işçi sınıfı ve ezilen halkların enternasyonel dayanışmasını sınıfla savaşının sosyalist devrimin ve sosyalizmin kuruculuğunun ulusal ve uluslararası görevlerini birleştirerek, proletaryanın ve uluslararası deneyiminden yararlanmayı ilke diyoruz. Kendi ülkesinde devrimci olmak ve bunu uluslararası arenaya yansıtmak olarak belirtiyor ve enternasyonelden böyle anlıyoruz.

3-Uluslararası finans kapitaler kafadan ideolojik, örgütsel ve eylemsel olarak mücadeleyi önümüze koyuyor ve iktar hedefliyoruz.

4-2.maddeye bağlı olarak sistem dışılığı savunuyor, mevcutsistemin yani kapitalizmin tüm kurumlarını tanıtmıyor sistem içiliği ve ehlileşmesi ret ediyoruz.

5-En önemli diyalektik ve tarihi materyalizmin bizlerin ana argumanı olduğu ve metod birliğini bu temelde savunmayı esas alıyoruz.

6-Bizler 1920 Mustafa Suphi TKP'sini zemin aolarak alıyor, bundan sonraki oluşumlar bunun devamı ancak aynı olmadığı bu ortak zemin üzerinden ideolojik, politik ve örgütsel olarak devrimci yenilenmeyle dur diyebiliriz. Yoksa ben yaptım ettim eskinin devamı olan yeni bir senteze çıkmayan oluşumlar dolaylı olarak liktasyona hizmet ederler.

7-Bizler geleneyin tümüne sahip çıkıyoruz, olumsuzuyla olumsuzuyla tümü bizim diyoruz. Kişiler üzerinden değil sınıflar üzerinden diyalektik ve tarihi materyalizmin bakış açısıyla ve yöntemiyle bakıyoruz.

8-Amacımızın soldaki oluşumları dağıtma, geriletme likte etme değil tam tersi baş düşmanına karşı ortak mücadele yaratmaktır. Bunu böyle tanımlıyor ve görüyoruz.

9- Sürecin devamlılığı açısından son MK üyelerinin bu oluşumda olmasını ve hatta çağrıyla onların yapmasını istiyor. Bir konferans düzenlenmesini öneriyor. Bu konferansta atanan divanın partiyi kongreye 1920 program ve tüzüğü ile götürmesini istiyor. Bu divanın görevinin kongrede sonlanmasını ve yani yönetimin seçilmesini öneriyoruz. Bu konferansa katılanların tümünün kurucular kurulu olmasını istiyor. Bu konferansta parti program ve tüzüğünün güncelleşmesi için seçilen bir komisyonun oluşması ve bu komisyonun getireceği taslak kongreye sunulmalı ve o kongreden program ve tüzük onaylanarak yolumuza devam etmeliyiz. "